

HIEROSOLYMITANORUM PATRIARCHARUM SERIES

Ex Historia Ecclesiastica.

Jacobum, quem veteres propter singularem virtutem, qua præter cæteros præstabat, iusti cognomine donaverunt, primum sedem Episcopalem Ecclesiæ, quæ est Hierosolymis, obtinuisse memoriæ traditur. Euseb. Hist. Eccl. l. 2. c. 1.

Ubi Jacobus martyrio obiisset, & Hierusalem paulò post esset capta, atque adeò excisa; fama est, Apostolos & discipulos Domini, qui adhuc ista lucis usura fruebantur, una cum his, quibus cum Domino secundum carnem intercedebat cognatio (plerisque enim illorum ad hoc usque tempus vita superabat) ex omnibus locis in unum convenisse, consiliumque pariter inivisse, quis in Jacobi locum succedere dignus judicaretur. Omnes uno consensu Simeonem filium Cleophæ, idoneum habilemque, qui Ecclesiæ ibidem institutæ sede & præfectura donaretur, existimabant: qui, ut fertur, Servatoris consobrinus fuit. Nam Cleopham fratrem Josephi fuisse narrat Hegeippus. Id. lib. 3. c. 10.

Cum Simeon extremum spiritum martyrio effudisset, Hierosolymis sedem Episcopalem Judæus quidam nomine *Iustus*, unus ex infinitis illis, qui erant ex circumcissione, quique ad fidem Christi id temporis se transfulerant, proximè occupavit. Id. ibid. cap. 29.

Zachæus verò quartus fuit Hierosolymorum Episcopus, quintus *Tobias*, sextus *Benjamin*, *Joannes* septimus, octavus *Matthias*, nonus *Philippus*, decimus *Seneca*, undecimus *Iustus*, *Levi* duodecimus, *Ephres* decimus tertius, decimus quartus *Joseph*, quibus omnibus decimus quintus accessit *Judas*. Id. lib. 4. cap. 5.

Simul ac Ecclesia quæ Hierosolymis fuit, ex Gentibus coaluisset, primus post Episcopos, qui erant ex circumcissione, *Marcus* administrationem gregis Hierosolymitani capeffit. Id. ibid. cap. 6.

Post quem, *Casianum* Episcopatu potitum, successionum tabulæ, quæ illic servantur, ostendunt. Tum *Publius*, deinde *Maximus*: hos sequutus est *Julianus*. *Cajus* huic successit: post *Symmachus*, & *Cajus* alter: Item alius *Julianus*, tum *Capito*, *Valens*, *Dolichianus* ordine in Episcopatum delecti fuerunt. Ad extremum *Narcissus*, trigessimus ab Apostolis successionis serie continuata, designatus est. Id. lib. 5. c. 12.

Ubi *Narcissus* se in locum desertum subduxisset, & à nemine esset pro certo cognitum quò se recepisset, his, qui finitimis Ecclesiis præerant, visum fuit, ut alterum Episcopum suffragiis crearent. *Dius* igitur, hoc enim nomine erat, delectus est: cui non longo tempore Ecclesiam gubernanti successit *Germanion*. Quo mortuo, *Gordius* Episcopatum obtinet, cujus temporibus *Narcissus*, tanquam ex mortuis ad vitam denuò revocatus, à fratribus, ut Ecclesiæ gubernacula denuò susciperet, vehementer rogatus est, & cum *Narcissus* non ampliùs propter ingravescentem ætatem ministerio præesse posset, *Alexander* alterius Ecclesiæ Episcopus, divina providentia per revelationem, quæ noctu ipsi secundum quietem apparuerat, ut cum *Narcisso* in ministerio Ecclesiæ fungendo conjungeretur, accersitus est. Id. lib. 6. cap. 9.

Quo quidem (*Alexandro*) post præclarum & illustre testimonium fidei Christianæ præsidis tribunali datum, morte in carcere confopito, *Mazabanes* successor ejus in Episcopatu Hierosolymitano declaratur. Id. ibid. cap. 32.

Mazabane etiam vita defuncto, *Hymeneus*, qui multis annis nostro hoc ævi curriculo magna cum laude vixit, Hierosolymitani Episcopatus sedem obtinuit. Id. lib. 7. c. 13.

Hiero-